

Zoran Polič, Ljubljana:

Preko prepadov

Čudna je naša doba. Žvenket orožja se meša s hrupom manifestacij za mir. Jok sestradanih in krik delaželnih zamira v brnenju strojev, ki z nepopisno naglico bruhajo izgotovljeni material, katerega trenutna vrednost predstavlja veselje ali žalost maloštevilnih gospodarjev največje sile na svetu — kapitala. Pravica doživlja največje zmagovalstvo. Saj se je spominjajo povsod, na vseh govorniških odrih. A vendar kraljuje krivica v medsebojnem življenju. Demokracija je na jeziku vsem, ki si krčijo pot do politične slave. Njih duše pa preveva samo želja po oblasti po pravi, da bi uravnavali usodo ljudi, kakor to zahtevajo njih največkrat nizkotne koristi. V daljni, nekdanji obljubljeni deželi gore pšenična polja in morje požira najboljšo pijačo — mleko. Po prašnih cestah pa stopajo raztrgani sestradanci in iztegujejo onemogle ude za drobtinami, ki ostajajo po veselem piru trdosrčnih uničevalcev kruha in mleka. Kakor še nikdar, govore ljudje o socialnosti, razglabljajo globoke nauke velikega Masaryka in kričijo v svet njegovo pojmovanje socializma. Toda kadar je potrebno delo po teh naukih ali morda celo žrtev, ne marajo o tem nič slišati in se še čudijo, odkod zahteve, ki naj omogočijo vsem pošteno, svobodno življenje v medsebojni ljubezni in vzajemnem spoštovanju.

Ali bo mogoče izpremeniti to stanje in kako?

Vsa nasprotstva izvirajo iz nezdravega medsebojnega razmerja v družbi, ki so ga zakrivili in ga vzdržujejo ljudje, ki ne samo da se ne zavedajo svoje npravne odgovornosti, temveč tudi zavestno izkoriščajo človekovo notranjo razdvojenost. Tem se pridružujejo še voditelji in učitelji, ki z nepravilnim izpolnjevanjem zadanih nalog vzdržujejo dvome, ki so se upravičeno vtihotapili v duše množic, in razkrajajo najboljše lastnosti človeka.

Kje so globlji vzroki tega?

Verujemo v besede naših voditeljev, verujemo v ideale, ki nam jih slikajo. In vendar čutimo ob njih besedah, da ni vse v redu. Pred nami vstajajo globine, ki kakor neprehodni prepadi ločijo človeka od človeka, misli in besede od dejanja, duha od telesa.

Človek se bori proti človeku. A ne za svojo pravico. Bori se za svojo zabavo, da zadosti potrebam razdraženih živcev, ker zahteva to brzina življenja in ker je to v duhu dobe stroja, ki si je skoraj popolnoma podjarmil človeka, nikar da bi mu bil veren sluga in pomočnik v lažšanju svetovne bede, tako telesne kakor duhovne.

Besede, ki odkrivajo lepoto misli, so kakor bogat neizčrpen zaklad. Tako rade in lepo tečejo, da bi človek ure in ure poslušal govornika. Toda zviškoma izgine lepota. Potok, ki je tako čvrsto tekkel, se izgubi v globine. Zakaj? Potrebno bi bilo dejanje, ki bi uresničilo lepo misel. A kdo bo premostil prepad, ki ju razdvaja?

A najstrašnejši je prepad v človeku samem. Preko njega išče duh na eni strani zvezo s telesom, na drugi z resničnim svetom. Duh stremlji za spoznanjem in za višjimi dobrinami, telo zahteva zadostitev vsem, tudi najnižjim nagonom. Duh priznava zakone resnice in pravice ter vzajemne ljubezni in spoštovanja. A resničnost jih zanikuje, se bori proti njim, ker bolj služi telesu in zavrača vsak klic po duhovnem dvigu.

Če Zato to vrtničenje, to umetno ustvarjanje prepada v svetu. Toda ker so ti prepadi umetne tvorbe, jih bo moči premostiti. A ne z besedo, ampak samo z dejanjem.

Vidim bedo, poznam način, kako bi se dala odpraviti. Toda zato ne bom samo govoril, temveč bom sam zavihal rokave. Prvi bom pomagal bratu, ki ni po lastni krivdi zašel v stisko, prvi bom zasadil lopato na prostoru, kjer naj zraste zatočišče telesno in duhovno zdravih, prvi bom vplačal delež za zadrugo, ki naj zagotovi materialno življenje sobratu; prvi bom izjavil, da sem pripravljen sprejeti v službo toliko in toliko brezposelnih, prvi...

S tem ne bom samo olajšal bede, temveč, kar je veliko več vredno, pomagal bom vzbuditi zaupanje, ki je za pomirjenje sveta, za pravilno ureditev vzajemnega razmerja ljudi in skupin tako neogibno potrebno.

To so zunanji momenti, katerim je treba pridružiti še notranjo uravnoveščenost. Sicer je del tega ravnovesja že zaupanje, toda to še ni vse. Kje je ljubezen, ki more biti le notranja, resnično doživeti in samo taka osnova bratstva? Kje je spoštovanje, katerega prisotnost šele daje pravo vrednost načelu enakosti in svobode?

Julij! Zaživele bodo praške ulice. Preplavile jih bodo rdeče srajce, ta najvidnejši znak sokolskega pripadništva. Čez številne prapore, ki se bodo vili ob strumno korakajočih četah, bo plapolal največji in najlepši. Ves rdeč bo trepetal v vetru in z rdečimi črkami bo kakor s krvjo zapisano na njem: «Enakost!» Toda to ne bo samo napisano, to bo tudi krik, odmevajoč iz korakov mož, žena in dece, ki jih bo sprejela zlata Praga v svoje naročje.

A ne samo sokolska Praga, ves slovanski svet bo čutil resničnost tega krika, vzdramil se bo in z novo močjo uprl silam, ki izkušajo rušiti njegovo srečo, njegov mir, ker razdvajajo brate, zanašajo v njih duše nezaupanje in kopljejo prepade, za katerimi se dvigajo najstrašnejša nasprotstva.

Čustva množic bodo resnična, ker to ni tista enakost, ki jo uče delomrzni zastopniki neslovanskih idej, ampak prava sokolska enakost, ki daje poedincu popolno, a pravilno pojmovano svobodo v zdravi sokolski družbi.

Krepko bo stisnila roka delavca-Sokola desnico mislecu-Sokolu, ki bo stopal z njim z ramo ob rami. Najnežnejši izraz bratstva bo to, ker bo izviral iz ljubezni, kakršne je sposoben le sokolsko srce.

Vsem pa bodo klicale te množice, da so nosilke svobode, namenjene vsem. Ljubijo jo in spoštujejo ter so jo pripravljene braniti tudi z železno silo v delu ojeklenelih mišic.

Vse to pričakujemo od slovanskega pohoda sokolskih legij. To pričakujejo še mnogi drugi in mnogi se boje. Oči vsega sveta bistro zasledujejo dogodke v srcu bratske češkoslovaške republike.

Praga, ti sokolski raj, ne poruši našega zaupanja. Sprejmi iskreno to morje rdečih srajc, napoji jih s čistim sokolskim napojem. Daj vsem, da dožive v tebi resnično sokolstvo, kakršno je hotel Tyrš. Le takšni bodo sposobni učitelji in delavci za naše ideale.

Pregloboki so prepadi, ki dandanes ločijo ljudske skupine in posameznike med seboj. Pretežki grehi, ki bučajo v dušah trpečih in stiskajo njih pesti, da bi zadostovale le besede, morda zakoni, ki bi hoteli s svojo

prisilnostjo na mah preusmeriti življenje. Potrebno je nekaj več. Pomiriti človeka z njim samim. Vzbuditi v njem vero v lastno delo. Izenačiti njegove ideje z dejanskim hotenjem. Vliti mu poguma za delo.

Vse to bo zmožgal rdeči val iz zlate Prage, ker bo napolnil duše vseh udeležencev z vero v svoje poslanstvo, z zavestjo svoje sile. Tam je gradil Tyrš prvi most preko prepadov, ki so že takrat razdvajali človeštvo, tam bo potrjena volja za gradnjo novih, ki naj dokončno povežejo brata z bratom, človeka s človekom.

Prepričani smo, da so strašna nasprotstva ali bolj nesmisli le huda preizkušnja, ki nam odpre pot v sončno dolino, kjer bo vladala pravica po svojih najstrožjih postavah, a zato v srečo vsega človeštva.

Sokolska Praga, potrdi to našo vero!

X. vsesokolski zlet v Pragi

Spored glavnih zletnih dni je tale:

dne 30. junija: ves dan mednarodna telovadna tekma;

dne 1. julija: dopoldne nadaljevanje mednarodne tekme, popoldne tekma članov v prostih panogah, ves dan jahalne in plavalne tekme in obča tekma starejših bratov;

dne 2. julija: dopoldne obča tekma članov in članic, popoldne javna telovadba dece in naraščaja praških žup, ob 16. uri zborovska tekma mladih članov na vojaškem telovadišču, zvečer zletna slika in slavnostni zletni koncert;

dne 3. julija: dopoldne izkušnje, popoldne javna telovadba, pri kateri nastopi tudi naše sokolstvo, zvečer zletna slika, slovanski večer;

dne 4. julija: dopoldne izkušnje, tekme v igrah (v hazeni, koškanju, odbojki in tenisu), popoldne javna telovadba, zvečer tekma v nastopih na odru in zletna slika;

dne 5. julija: dopoldne izkušnje, popoldne javna telovadba, zvečer nadaljevanje tekem v nastopih na odru, zletna slika;

dne 6. julija: dopoldne spreved sokolstva po Pragi, popoldne javna telovadba vojske, pri kateri nastopita tudi naša in romunska vojska, zvečer zletna slika.

To so samo glavne točke zletnega sporeda, razen teh je tiste dni še vse polno drugih prireditev, kakor zletna razstava, pevska tekma sokolskih društev itd.

Člani bodo korakali v sprevedu, ki bo dne 6. julija dopoldne, v dvanaajsterostopih (na zadnjem zletu leta 1932. so korakali v osmerostopih), zaradi česar bo trajal spreved navzlic večjemu številu udeležencev in daljši poti samo 2 uri 45 minut, medtem ko je trajal pri zadnjem zletu 4 ure 27 minut. Pred magistratom in pred Tynsko cerkvijo bosta postavljena dva odra za goste in zastopnike.

Nemci so odpovedali svojo udeležbo na letošnji mednarodni tekmi v Pragi, češ da se morajo pripravljati na telovadne slavnosti nemških turnerjev v Vratislavi. Pravi vzrok je pa ta, ker je treba letos tekmovali na orodju in v prostih panogah, ko se je tekmovalo na berlinskih olimpijah, kjer sta si obe nemški tekmovalni vrsti, ženska in moška, priborili svetovno prvenstvo, samo na orodju. Letošnja tekma je potemtakem veliko težja in se je lahko z uspehom udeleželo samo narodi, ki imajo zadosti vse-

stransko izurjenih telovadcev. Iz istega vzroka kakor Nemci bodo izostali bržkone tudi Italijani. Morda je pa tudi nekoliko politike vmes.

Po 333 obedov na minuto bodo morali izdati na zletišču v glavnih zletnih dnevih, če bodo hoteli prehraniti vse priglasence v opoldanskem odmoru. Prijav za prehrano je okoli 400.000. Hrana se bo izdajala na zletišču na 60 krajih.

Prof. dr. A. Jirásek je poročal na plenarni seji odbora zdravnikov zdravstvenega odseka ČOS, da hoče nadaljevati svoje delo z zadnjega vse-sokolskega zleta. Dognati hoče do kraja, ali je sokolska telovadba, tudi tekmovalna, škodljiva za telovadce. Če kaj tašnega ugotovi, bo pač treba te škodljive vplive odpraviti, če ne, se bo pa lahko izjavilo, da je Tyršev telovadni sestav koristen in da ugodno vpliva na človeško zdravje. Profesor Jirásek pripravlja tudi podroben in natančen pregled vseh sokolskih tekmovalcev.

Krasen in mogočen sklep sokolskih slavnostnih dni, ki trajajo že ves mesec junij, bo dan vojske dne 6. julija, pri katerem nastopijo vsi oddelki češkoslovaške vojske, med njimi tudi znani letalski roj nadporočnika Novaka. Nastop se bo končal s sprevedom vojsk Male zveze.

Zveza poljskega sokolstva je sporočila, da se udeleži zleta posebna odprava, ki jo bodo vodili zvezni starosta br. Arcziszewski, zvezni načelnik br. Fazanovicz in zvezna načelnica s. Jadviga Golaszewska.

Ves zlet bo snemal filmski odsek X. vsesokolskega zleta in ima v ta namen na razpolago znesek 529.000 Kč. Iz vseh posnetkov bodo izbrali najboljše in jih porabili za tri filme, in sicer 1. za zgodovinski film za strokovno uporabo, 2. za celovečerni, ki se bo predvajal po kinematografih, in 3. za propagandni film, ki bo namenjen izpred vsega za tujino.

Na zletišču je nameščenih 95 zvočnikov, ki prenašajo godbo po vsem prostranem prostoru. Izmed teh jih je 24 vdelenih v površino telovadišča pod zemljo. Ti zvočniki so po 50 m vsaksebi in so pokriti z mrežami, ki imajo po 85 cm v premeru. Ostalih 71 zvočnikov so obesili na odre za občinstvo. S tem, da so uporabili tako veliko število zvočnikov, so dosegli, da je slišati godbo, kakor bi vse zletišče pelo. Razen teh zvočnikov je vdelenih na članskem odru še 12 velikih zvočnikov, ki so popolnoma samostojno urejeni in jih bodo uporabili samo tedaj, če bi se glavni zvočni ustroj kaj pokvaril. Prav takšen zvočni ustroj je tudi v slačilnicah in je neposredno zvezan z načelniškim mostičem.

Fr. L.:

Mednarodna telovadna tekma v Pragi

Leta 1881. je Belgijec Nikolaj Cuperus iz Antverpna z 82letnim Francozom Cirilom Wahmerjem predlagal, da bi se ustanovila zveza vseh telovadnih združb v Evropi. Ta Zveza je pa bila pod imenom Fédération européennes de gymnastique ustanovljena šele leta 1897. v Bruxellesu in je štela ob ustanovitvi 13 telovadnih zvez. Po pravilih smejo biti članice Zveze samo telovadne zveze, ki izpovedujejo narodnostna in človekoljubna načela. Telovadne zveze, ki stoje na verskem, razrednem ali političnem stališču, se ne sprejemajo. Od vsakega naroda se sprejme le po ena zveza in so bile zato izmed slovanskih zvez pred vojno članice Slovenska in Hrvatska sokolska zveza ter Česká obec sokolská, odklonjeni so pa bili slovenski in češki Orli. Leta 1932. je bila tako sprejeta telovadna zveza v Palestini, medtem ko je

bila odklonjena svetovna židovska zveza Makkabi. Član zveze je tudi Sojuz Ruskogo Sokolstva v emigraciji. Nemški in avstrijski turnerji se dolgo niso včlanili, ker jim ni bilo po volji, da so bili sprejeti češki, slovenski in hrvaški Sokoli in da je na svetovnih tekmah namesto avstrijske zastave plapolala slovanska trobojnica.

Sodelovanje sokolstva na mednarodnih telovadnih tekmah

a) Tekme Mednarodne telovadne zveze (člani):

Tekma	Leto	Kraj	Dosežena mesta													
			I.	II.	III.	IV.	V.	VI.	VII.	VIII.	IX.	X.	XI.	XII.	XIII.	XIV.
I.	1903	Antwerpen	Fr.	Belg.	Luks.	Niz.	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—
II.	1905	Bordeaux	Fr.	Niz.	Belg.	Luks.	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—
III.	1907	Praga	Čehi	Fr.	Belg.	Luks.	Slov.	Mad.	—	—	—	—	—	—	—	—
IV.	1909	Luksemburg	Fr.	Čehi	Ital.	Belg.	Slov.	Luks.	—	—	—	—	—	—	—	—
V.	1911	Turin	Čehi	Fr.	Ital.	Slov.	Luks.	Belg.	Hrv.	Rom.	—	—	—	—	—	—
VI.	1913	Pariz	Čehi	Fr.	Ital.	Belg.	Slov.	Luks.	—	—	—	—	—	—	—	—
VII.	1922	Ljubljana	Čehi	Jug.	Fr.	Belg.	Luks.	—	—	—	—	—	—	—	—	—
VIII.	1926	Lyon	Čehi	Jug.	Fr.	Luks.	Belg.	Niz.	—	—	—	—	—	—	—	—
IX.	1930	Luksemburg	Čehi	Fr.	Jug.	Mad.	Luks.	Belg.	—	—	—	—	—	—	—	—
X.	1934	Budimpešta	Švic.	Čehi	Nem.	Ital.	Mad.	Fin.	Fr.	Luks.	Belg.	Polj.	Niz.	Bolg.	Mad.	—
XI.	1938	Praga	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—

b) Olimpijske tekme (člani):

VII.	1920	Antwerpen	Ital.	Belg.	Fr.	Čehi	Angl.	—	—	—	—	—	—	—	—	—
VIII.	1924	Pariz	Ital.	Fr.	Švic.	Jug.	Ame.	Angl.	Fin	Luks.	—	—	—	—	—	—
IX.	1928	Amsterdam	Švic.	Čehi	Jug.	Fr.	Fin.	Ital.	Mad.	Niz.	Lu s.	Mad.	Angl.	—	—	—
X.	1932	Los Angeles	Ital.	Ame.	Fin.	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—
XI.	1936	Berlin	Nem.	Švic.	Fin.	Čehi	Ital.	Jug.	Mad.	Fr.	Jap.	Ame.	Avst.	Luks.	Bolg.	Rom.

c) Tekme Mednarodne telovadne zveze (članice):

I.	1934	Budimpešta	Čehi	Mad.	Polj.	Fr.	Belg.	—	—	—	—	—	—	—	—	—
II.	1938	Praga	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—

č) Olimpijske tekme (članice):

I.	1936	Berlin	Nem.	Čehi	Mad.	Jug.	Polj.	Ame.	Ital.	Angl.	—	—	—	—	—	—
----	------	--------	------	------	------	------	-------	------	-------	-------	---	---	---	---	---	---

Po svetovni vojni je stopilo v Zvezo tudi več izvenevropskih združb in je zato Zveza izpremenila svoje ime v Federation Internationale de gymnastique (FIG). Nemški turnerji so se nazadnje le sprijaznili s stališčem Zveze in so leta 1934. prosili za sprejem. O sprejemu se je odločalo na kongresu Zveze dne 31. junija 1934 v Budimpešti, to je tik pred tekmo samo. Očividno so silile Nemce k vstopu v Zvezo olimpije, ki so bile leta 1936. v Berlinu.

Zdaj so članice Zveze: Anglija, Avstrija, Belgija, Bolgarska, Češkoslovaška, Danska, Finska, Francija, Italija, Jugoslavija, Luksemburška, Madžarska, Nemčija, Nizozemska, Norveška, Poljska, Portugalska, Romunija,

Španija, Švedska, Švica in Sojuz ruskago sokolstva v emigraciji, od izven-evropskih pa: Čile, Egipt, Japonska, Kanada, Mehika, Palestina, Urugvaj in Združene države.

Ko je leta 1924. umrl zvezni predsednik Cuperus, je prevzel predsedstvo Francoz Charles Cazalet iz Bordeauxa, njegov namestnik je pa bil starosta ČOS brat dr. Josip Scheiner. Leta 1932. oziroma 1933. sta oba drug za drugim umrla in je bil lansko poletje izvoljen za predsednika Adam Zamoyski, bivši starosta poljskega sokolstva, za podpredsednika pa Italijan Marco Cappeli.

Zveza je leta 1903. začela prirejati redne tekme, ki so bile pred vojno na vsaki dve leti, po vojni pa sporazumno z mednarodnim olimpijskim odborom — ki tudi prireja redne olimpijske tekme — na vsaka štiri leta kakor olimpije, tako da se tekme menjavajo na vsaki dve leti.

Vseh dosedanjih tekem so se udeležili samo Francozi, Belgijci in Luksemburžani. Razen teh se redno udeležujejo tekem le še Jugoslovani in Čehoslovaki, ki so se prvič udeležili mednarodne tekme leta 1907. v Pragi in s svojim odličnim znanjem takoj zavzeli vodstvo. S slovanskimi sokolskimi tekmovalci je ugled Zveze močno pridobil, visoko se je dvignila raven tekme. Češki Sokoli so na vseh tekmah dosegli prvo mesto, razen v Luksemburgu in v Budimpešti, kjer so morali to mesto prepustiti Francozom in Švicarjem. Slovenska sokolska vrsta se je pred vojno z Belgijci in Luksemburžani borila za 5. in 4. mesto, kot Jugoslovani smo se pa pojavili močni in smo se pomaknili v vodstvo, odrinili Francoze in zavzeli dvakrat drugo mesto, a enkrat tretje, takoj za Francozi. Hrvatska sokolska zveza se je udeležila pred vojno ene same tekme, in sicer leta 1911., in zasedla sedmo mesto pred Romunijo. Ostali narodi so prihajali na tekme le neredno in so zato tudi ostajali bolj na koncu razpredelnice.

Leta 1934. naše sokolstvo prvokrat ni sodelovalo na mednarodni tekmi, ker nam je — kakor se še vsi dobro spominjamo — branil naš narodni ponos, da bi šli na Madžarsko. Tekma v Budimpešti je pa bila nenavadno pomembna. Na njej so se prvič pojavili novi narodi: Švica, Nemčija, Finska, Poljska in Mehika in so posebno prvi trije silno dvignili višino telovadbe. Kar se tega tiče, je bila velika škoda, da se te tekme nismo mogli udeležiti.

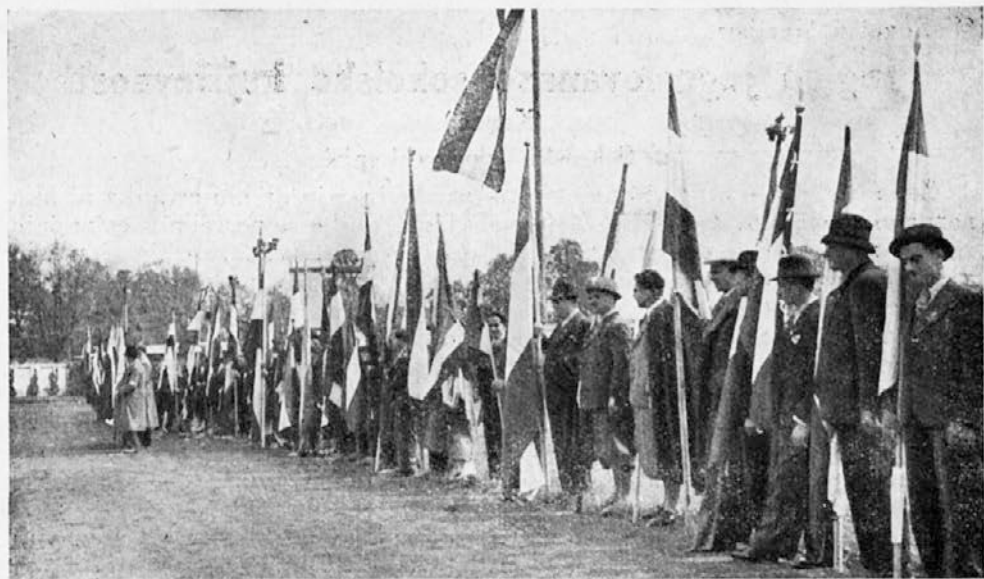
Na letošnji XI. tekmi, ki bo dne 30. junija in 1. julija v Pragi, ima vrsta članov ČOS težko nalogo, da iztrga prvenstvo Švicarjem, vrsta članic ČOS pa, da brani prvenstvo iz leta 1934. Naši vrsti članov in članic imata pa še težavnejšo nalogo, da se navzlic osemletnemu presledku uvrste na mesto, ki nam po tradiciji pritiče. Želimo našim bratom in sestrkam, ki so prevzeli to težko nalogo in bodo na tej tekmi zastopali jugoslovansko telesno in sokolsko kulturo, da se v bratskem sodelovanju z brati in sestrami Čehoslovaki in z ostalimi Slovani po sokolsko pomerijo z drugimi narodi. Borba je pa vedno zmaga.

Jože Kregar, Ljubljana:

Za sokolskim praporom . . .

Najbrže pa le ni res, da je denar, izdan za nabavo prapora, tako rekoč zapravljen denar, češ, prapor je povsem nepotrebna reč, prapor je luksus!

Prapor, tudi najveličastnejši prapor, pa vendar ni luksus! V praporu je naš ponos, a ponos ni bahavost, ne šopirjenje, ne strast! O, koliko močnejši bi bili, ko bi se mogli otresti svojskosti in bi mogli biti občnost, da objamemo celost, ki je lepša in mnogo večja kakor še tako bleščeča posamnost! Prapor

II. obrambni zbor župe Ljubljana: Praporščaki.

je svojina vsega društva, mladine in odraslih, tistih, ki so, in teh, ki šele pridejo. Prapor ni le zastava, ki čaka, da se vname borba in da se v borbi vname boj za prapor. Ne, prapor ni taka zastava! Prapor je izkaznica našega programa, prapor je nositelj neizmenljivih načel našega gibanja! Sklepi, resolucije, taktika, vse to je pregibno in izmenljivo, z vsem tem lahko samo označimo neko stopnjo, neko svojevrstno dobo našega delovanja. Prapor je pa neizmenljiv v celem in v podrobnem. Nič, kar je na njem in kar je sam, ni na izmeno, ni na prodaj, ni v razpravi. Vse je že dognano, je postavljeno in je za vse obvezno!

Zato imajo sokolski prapori značaj svetinje. Zato sokolski prapori niso luksuz, ne nepotrebnost! Zato jih razvijamo, zato jih imamo, zato si jih želimo.

Prvi naš temelj je naše jugoslovanstvo! O njem se lahko pričakajo drugi, za nas je pa jugoslovanstvo že bilo, ko še ni bilo zemljepisne Jugoslavije. Zato devamo na naše prapore državno trobojko, ki je izpoved in označba naše narodne svobodnosti in državne pripadnosti.

Drugi naš mogočni temelj je nesebično žrtvovanje vsega, kar je v nas poedincih, v blaginjo naroda, slovanstva in človečanstva. S krvjo, ki jo označuje rdeča barva, smo se zaobljubili za delo v tej smeri. Rdeča barva se pojavlja vedno, kadar so postavljene barikade v obrambo pravice!

Sokol-ptica, ki nam je dala ime, ki z eno besedo vse pove, kar smo v notranjščini, ki opominja k pogumnosti, poletu in jasnosti poti, se pa pridružuje trobojki in rdečini, troje božanstev — eno bogstvo!

To pomeni sokolski prapor! Ni v njem paradnosti, ne luksusa. V njem je prisposobljena vsebina sokolske misli. Zato je kakor zbiralec sokolskih src, njih jačilec in veznik. Zato je steber, ki kljubuje vsakemu navalu, zato je luč, ki razblinja spore, zmoté in blodnje, zato je up, ki odganja malodušje in krepi slabotno vero za dvig in moč.

Pojmujmo naše prapore tako! Razumimo jih prav! Letos se tropa novih pridruži dosedanjim! Veselimo se tega vsi!

Pregled jugoslovanske sokolske književnosti

(Konec.)

d) Sokolski leposlovni spisi.

Znano je, da je bil Tyrš umetnostni zgodovinar in da mu estetika ni bila neznano modroslovno torišče. Zato nahajamo toliko neposrednih estetičnih zahtev za sokolsko udejstvovanje že pri Tyršu samem, zato je v smislu njegovega razumevanja sokolovanja nemalo sestavnih pojavov tega treba presojati s čisto estetičnih vidikov. Kaj čuda torej, da se je povsod in ob vsakem času, kjer in kadar se je sokolsko delo opravljalo ali se še opravlja v pravem Tyrševem duhu, lepota stran tega dela poudarjala in da se ji je pripisovala bistvena važnost! Ni torej nič čudnega, če nahajamo v sokolstvu in v tem, kar je ob njem in z njim, mnogo naravnost umetnostnega snovanja ali vsaj umetnostnega stremljenja. V zvezi s sokolstvom so nastale glasbene umetnine, v zvezi z njim so ustvarili slikarji in kiparji dela trajne vrednosti. Samo naravno je, da se je umetniško ustvarjanje s sokolskim stremljenjem pojavilo tudi na slovstvenem področju in da so se dobili Sokoli, ki so to, kar preveva vso njih duševnost in čemur dajejo drugi izraza v obliki bolj ali manj znanstvenih razprav ali esejev, izrazili z lepo besedo — da so ustvarili sokolska leposlovna dela. Res da ta ne ustrezajo larpurlartističnim zahtevam, ker zasledujejo neko tendenco; toda tendenčnost ne more zmanjšati njih umetnostne vrednosti, kajti misel, ki jim je tendenco navdahnila, je tako vzvišena, da se more mirno postaviti ob stran najčistejši netendenčni umetnosti.

Kot najpreprostejšo obliko takega umetnostnega ustvarjanja smemo smatrati pesmi, ki so jih zložili v slogu starodavnih narodnih pesmi in v guslarskem tonu Sokoli-pevci iz župe mostarske, ki naravnost goji to staro narodno izročilo, prireja zdaj pa zdaj celo tekme med temi pevci in je doslej izdala že tri zbirke takih pesmi. Več takih pesmi je poslovenil in izdal v knjižici «Sokolske narodne pesmi» (Ljubljana 1923) dr. Alojz Gradnik. Brat E. L. Gangl je pa pokazal, da je mogoče biti tudi «umetnik po božji volji» in kot tak služiti sokolski misli. To je storil z zbirko pesmi «Sokolski spevi» (Ljubljana 1933). Ko je bil on dolga leta tako rekoč edini glasnik sokolskega leposlovja v vezani besedi, se mu je zadnja leta pridružila lepa četa mlajših Sokolov-pesnikov: pogledjmo le v «Sokoliču» rubriko «Naši pesnici»! Med njimi zavzema odlično mesto brat Hajrudin Čurić, ki je tudi že izdal dve samostojni zbirki sokolskih pesmi, namreč «Vila Sokolica» (Mostar 1928) in pa «Sletu Zdravo!» (Sarajevo 1934). Izmed starejših sokolskih piscev leposlovcev se Ganglu vredno pridružuje br. dr. Vojislav Rašić, ki je (poleg nešteti pesmi, ki so raztresene v najrazličnejših sokolskih listih) izdal «Sokolijado» (Beograd 1930). V na pol šaljivem, na pol resnem tonu je opeval razvoj sokolstva v našem narodu srbskega imena brat Stevan Žakula v pesnitvi «Sokolska buna na bečke dahije» (Beograd 1936).

S to pesnitvijo smo se že skoraj ločili od lirskega sokolskega leposlovja in se približali epiki. O tej je treba reči, da je premoremo doslej — razen tistega, kar je raztreseno tu ali tam po naših sokolskih revijah — bore malo. Sem moremo prištevati le eno delce, ki je izšlo kot samostojna knjiga, namreč «Pripovetke za sokolsku decu i naraštaj» (Ljubljana 1933), ki jih je napisal br. Josip Boko, in pa dva prevoda iz češčine, namreč pokojnega brata Vincenca Štěpánka «Dnevnik mladega človeka», ki ga je prevedla s. Vida Mihaličeva-Pivkova, in Adolfa Zemana sokolski roman «Polkovnik

Švec» (Ljubljana 1937) v prevodu br. Janeza Poharca. In s tem — je izčrpano vse! Prav za prav čudno, ko nudi sokolsko življenje vendar toliko hvaležne snovi pripovedniku; ali pa menijo pripovedniki, da bi se preveč ponižali, ako bi se priznali k sokolstvu, ker je sokolstvo — «premagano stališče»...

Nekoliko, a samo malo večje je število sokolskih leposlovnih del v dramatični obliki. Tu nahajamo dve enodejanki brata Stjepana Roce «Duh sokolstva» (Split 1931) in «Istina pobedi» (Split 1933). Starosta sokolske župe Kranj br. Jaka Špicar je napisal simbolično igro v 4 dejanjih «K luči!», ki mu jo je založila župa Kranj (1922), br. Vladislav Tmuša pa sliko v 2 dejanjih «U kolu bratstva» (Sarajevo 1934). Nazadnje naj omenimo kot izvirno delce v našem jeziku še brata dr. Igorja Vidica «Ave, Patria!», lirčno epopejo v 3 slikah, s predigro in sklepno alegorijo (Ljubljana 1925). Vsemu temu se pridružujeta še dva prevoda brata Vojislava Bogičevića «Pod zastavo Tyrševu» in «Sokolići», ki sta izšla v skupni knjižici (Donja Tuzla 1927); češki izvirnik je napisal B. Lipan.

Sokolski mladini je namenjena br. E. L. Gangla pesniška zbirka «Mladi sokolski rod» (Ljubljana 1933), dalje brata Jovana Udicega knjižice «Mali svet», «Naša slava» in «Vesela deca» (vse troje Beograd) ter br. Ivana Lavrenčiča «Uganke», ki so izšle kot priloga «Naši radosti» (Ljubljana 1936). S temi izdajami v zvezi bodita omenjeni še slikovnici (čeprav brez besedila) br. Iva Erbežnika «Sokoličev dan» in «Dan Sokoličice» (Ljubljana 1933).

Mnogo pozornosti posveča naš zvezni prosvetni odbor lutkarstvu v sokolstvu. Za potrebe tega je izdal doslej 12 snopičev «Biblioteke pozorišta lutaka»; ti so:

1. snopič: Miloš A. Vasić, Hrabra družina;
2. snopič: Miloš A. Vasić, Kića Sokolić i Gvozdenzub;
3. snopič: Mirko Mihaldžić, Zidanje Skadra;
4. snopič: Slavka Vučković, U začaranoj šumi;
5. snopič: ?
6. snopič: Mirko Mihaldžić, Goluban;
7. snopič: Jaroslav Pruha, Čosa kod kralja Oluja;
8. snopič: S. Habersbergrova, Princeza Školjkica;
9. snopič: Jaroslav Pruha, Kraljević od Krompirije;
10. snopič: Jovan Udicki, Besedice Kiće Sokolića;
11. snopič: Čosa i njegov konj;
12. snopič: Crni labud.

Želeti bi bilo, da bi skrb zveznega PO ne zadevala na gluha ušesa, ampak da bi našla v sokolskih edinicah mnogo odziva. Morda bi tako sčasoma vendar uspelo, da bi postalo sokolstvo s svojimi lutkovnimi odri početnik nove panoge v umetnostnem ustvarjanju našega naroda.

Prav za prav že izven okvira leposlovja so Ferda Juvanca (s sekiricami opremljena) «Sokolska pesmarica» (Ljubljana 1926) in pa «Sokolski pesmarici», ki ju je izdala župa Mostar (1930 in 1932), vendar je na drugi strani umestno, da jih omenimo, ker so osnovane na sokolskih leposlovnih delih.

*

S tem je pregled jugoslovanske sokolske književnosti v velikih potezih izčrpan. Pisec se zaveda, da ta pregled ni popoln: na mnogih mestih je namenoma prešel čez manj pomembne publikacije. Vendar je nameraval s tem pregledom položiti temelj sokolski književni zgodovini, izzvati popravke pomot in vzpodbuditi k nadaljnjemu proučevanju. Če mu je to uspelo, potem je dosegel svoj namen.

Potujmo s kolesom!

Ko so se s spomladjo sprostile ceste ledu, snega, brozge in blata, smo Sokoli zajahali svoje «železne konjičke» in pognali «strojčke» s silo svojih mišic.

S kolesom smo se popeljali po dolгих cestah kilometre daleč v Ljubljano na II. pomladanski zbor Sokolov in v bojni tekmi smo v kolesarjenju preizkušali svojo in svojih bratov silo ter spretnost, preizkušali naravno moč, bratstvo, vztrajnost in požrtvovalnost svojih soborcev.

Spet je nastopil čas, ko se bomo v skupinah vozili s kolesi k bližnjim in bolj oddaljenim društvom ne samo gledat in ocenjevat uspehe njih zimskega dela v telovadnicah, ampak jim tudi pomagat k novemu življenju. Prebujena narava nas bo vabila k sebi.

V 4. številki našega vestnika je br. P. podal izraze za najvažnejše sestavne dele kolesa. Da bi bili izleti in potovanja s kolesom brez nezgod, brez okvar, zdravju neškodljivi, želim, da bi vsakdo upošteval tale navodila:

1.) Vozimo v zmerni, brez posebnega truda zmogljivi hitrosti enakomerno in vztrajno. Tako bosta ritmično-mehanično gibanje in delo mišic v skladu z dihanjem.

2.) Kadar je potrebno, da brzino pospešimo, napravimo to postopoma.

3.) Zlasti pri vožnjah na večje daljave je pomembno, da ne potrošimo vse sile v razmeroma kratkem času, ko hočemo z največjo hitrostjo doseči cilj v najkrajšem času.

4.) Pri hujših klancih rajši potiskajmo kolo. Ne izčrpavajmo svojih moči po nepotrebnem zaradi napačnega častihlepa, ker nečemo prvi stopiti s kolesa!

5.) Med vožnjo ne prihitevajmo svojih sopotnikov, če to ni nujno potrebno! Nepotrebno prehitevanje je začetek gonje, ki ni koristna. Posebno pa ne smeš prehiteti, če nisi na to opozoril svojega prednika. Pri prehitevanju se je pripetila že marsikatera nepotrebna nezgoda.

6.) Kadar vozimo s kolesi v skupinah, pazimo, da je med kolesarji, ki vozijo drug za drugim, primerna razdalja. Ne preblizu! Če se da in če cestni red ne prepoveduje, lahko vozimo tudi vstřic.

7.) Zmanjšujmo brzino kolesa pri vožnji navzdol polagoma, zlasti pred ovinki in na ovinkih zavirajmo počasi in o pravem času.

8.) Tudi pri kolesarjenju dihajmo skozi nos! Pri enakomerni, zmerni vožnji je dihanje urejeno. Važno je, da izdihnemo ves izrabljeni zrak iz pljuč.

9. Zelo pomembna reč pri kolesarjenju je pijača. Razumljivo je, da je treba izrabljeno vlago nadomestiti, za kar velja načelo: pijmo zmerno in le kadar smo žejni. Preden začnemo piti, si izplaknimo usta in zgrgrajmo grlo! Previdni bodimo pri mrzli studenčnici ali celo snežnici, katere okus izboljšajmo z limonovim sokom ali pa z jedilno sodo. Presladke pijače niso primerne za žejo. Posebno dober pomoček zoper mučno žejo so limone in sadje sploh. Izogibaj se alkohola (zlasti piva); za poživljajočim učinkom pride vselej reakcija: utrujenost, zaspanost.

10.) Obleci se vedno času in vremenu primerno! Posebno glej, da se dobro ogrneš, kadar voziš po klancu navzdol in ko se ustaviš.

11.) Kolesar mora skrbno paziti na svoje kolo. Ne sme ga puščati med odmorom na soncu, ob dežju pa naj ga spravi v suh prostor. Zelo neprijetno je voziti z razmočenim sedežem. Kolesar mora zmeraj dobiti potrebni čas, da kolo pregleda, privije vijake in namaže oziroma naolji osi in zavore. Kolesi morata biti zmerom zadosti napolnjeni z zrakom, posebno zadnje kolo.

12.) Kolesar mora biti priseben in hladnokrven, da lahko naglo in prav presodi nepričakovano oviro ali pa kočljiv položaj, v katerega zajde dostikrat brez svoje krivde.

Vojna je nekaj groznega, nečloveškega, zlasti ta vojna. Toda ni vojna največje zlo — živeti nečastno, biti suženj je še veliko huje.

Masaryk dne 20. avgusta 1917.

XVII. župni zlet.

Župni zlet se je pričel v soboto, dne 11. junija, s tekmo članstva in naraščaja. Člani in naraščajniki so tekmovali v osmeroboju (proste vaje, raznoterosti, drog, konj na šir z ročaji, preskok čez konja, skok v višino, suvanje krogle in tek na 100 m oziroma 60 m), članice in naraščajnice pa v deseteroboju (vse: proste vaje, redovne vaje, raznoterosti, bradlja, gred, preskok čez konja ali koza, skok v višino, tek na 60 m in suvanje krogle — edino članice v višjem metanje kopja — ter članice v višjem krogi, v srednjem drog, v nižjem konj na šir, naraščajnice pa v višjem krogi in v nižjem koza na šir). Nastopilo je 8 vrst članov (od prijavljenih 14), 12 vrst moškega naraščaja (15), 6 vrst članic (6) in 12 vrst ženskega naraščaja (12); vseh tekmovalcev in tekmovalk je bilo 231. Dve članski vrsti sta bili odklonjeni, ker nista bili popolni. Uspehe vrst in posameznikov prinašamo posebej.

Tekma je bila na telovadišču Ljubljanskega Sokola in je trajala od 15. do 20. ure. Ob 25. uri so bili že izračunani vsi uspehi. K tekmi se je nabralo precej občinstva, ki je z živim zanimanjem zasledovalo posamezne tekmovalne panoge. Tekmovanje je šlo razmeroma hitro, tekmovalci so bili disciplinirani, poškodoval se ni nihče, pritožil tudi nihče. Na to stran smo torej lahko s tekmo zadovoljni, nismo pa zadovoljni z udeležbo, ki je bila odločno premajhna, in z doseženimi uspehi. Naraščajniki vseh treh oddelkov so dobro tekmovali edinole v prostih vajah, na konju na šir z ročaji in v suvanju krogle ter srednji in nižji oddelek v teku na 60 m, kjer so vsi razen štirih dobili polne točke. Posebno slabi so pa bili uspehi pri skoku v višino, kjer je bila večina znamk izpod 40 točk, potem v srednjem in nižjem oddelku pri preskoku čez konja ter v nižjem oddelku na drogu. Člani so bili slabi povsod razen v prostih vajah, najslabši so pa bili pri preskoku čez konja, kjer je večina dobila po 30—50 točk, potem pri teku, zlasti nižji oddelek, in pri skoku v višino, kjer je bila večina znamk med 20 in 65. Pri ženskih oddelkih so pa bili posebno slabi uspehi na gredi, pri raznoterostih, pri skoku v višino in pri teku, to je v panogah, ki so za žensko najprimernejše.

Ta tekma je tudi pokazala, da smo zadnja leta po vojni vse preveč zanemarjali orodno telovadbo. Sicer si župno načelnštvo zadnji čas prizadeva, da bi s posebnimi tečaji za orodno telovadbo ta nedostatek odpravilo, vendar na tej tekmi še ni bilo opaziti sadov tega prizadevanja. Načelniki in načelnice, uspehi te tekme vam nujno kažejo, kje je treba posebno poprijeti.

V nedeljo, dne 12. junija, so se pričele ob 8. uri na telovadišču Ljubljanskega Sokola izkušnje vseh oddelkov, ki so se končale malo pred 11. uro. Pri izkušnjah je nastopilo 455 moške dece, 405 ženske dece, 321 naraščajnikov, 272 naraščajnic, 276 članov in 207 članic, vsega 1916 telovadečih. Telovadci in telovadke so se morali takoj po izkušnjah preobleči, da so se še lahko pridružili članstvu, ki se je medtem že uredilo v sprevodu. Tik pred odhodom je župno načelnštvo še pregledalo slavnostne kroje vseh, ki so se prijavili za vsesokolski zlet v Pragi. Ob 11. uri je stopil pred mikrofon župni podstarosta br. inž. Bevc in prečital zbranim sokolstvu pozdravne brzojavke kralju, vojnemu ministru, Zvezi SKJ, bratu Ganglu in br. Pipenbacherju. Takoj nato se je jel pomikati sprevod po Gospodstvu, Tavčarjevi, Miklošičevi, Marijinem trgu, Wolfovi, Kongresnem trgu, Šelenburgovi in Aleksandrovi pred Narodni dom, kjer je bil razhod. V sprevodu, ki ga je občinstvo na vsej poti navdušeno pozdravljalo in obsipalo s cvetjem, je korakalo 440 moške dece, 428 ženske dece, 272 naraščajnikov, 288 naraščajnic, 511 članov in 219 članic (91 v novem slavnostnem in 128 v telovadnem kroju), vsega 2158 pripadnikov. V sprevodu sta bili tudi dve godbi; sokolska in vojaška. Po daljšem času smo spet enkrat videli v sprevodu zgolj kroje in smo lahko s številom udeležencev kar zadovoljni. Posebno smo pa veseli lepega števila slavnostnih krojev članic, a tudi pri članih smo opazili precej novih slavnostnih krojev, kar je prav ugodna posledica umestnega župnega sklepa, da ne sme v Prago

na zlet nihče brez slavnostnega kroja. To pot smo tudi prvič videli v sprevedu naraščajnice v novem slavnostnem kroju, naraščajnike v novem telovadnem kroju in članice v novem slavnostnem kroju. Za oko so videti ti novi kroji veliko lepši od prejšnjih in ženski so tudi bolj praktični.

Popoldne je bila na telovadišču Ljubljanskega Sokola javna telovadba, h kateri se je zbralo več ko 5000 gledalcev. Točno ob 15. uri je prikorakala na telovadišče moška deca (438), ki je najprej skupaj z občinstvom počastila državno zastavo, ki se je ob igranju državne himne dvignila na visok drog, nato pa lepo in skladno izvedla vaje z belimi palicami. Za njimi je 30 članic in naraščajnic ob spremljevanju klavirja zelo dobro izvajalo lepe sestave na petih visokih gredeh, 32 naraščajnikov je pa tekmovalo v bojni tekmi; teči so morali po visoki gredi, preskočiti konja, se splaziti pod nizko oviro in preplezati visoko steno. Če bi se izvršila tekma na sredi telovadišča in če bi se sodniki na telovadišču ne posvetovali, bi bila naredila tekma še boljši dojem. Pri naslednji točki je nastopilo 411 deklic, ki so živahno izvedle proste vaje. Bilo je pa premalo skladnosti in kritja, posebno pri pohodih z mesta. Splošna telovadba na orodju ni zadovoljevala. Premalo je bilo vrst (devet, med temi samo ena ženska vrsta). Posebno vrsta na drogu ni sodila na župni zlet ljubljanske župe, pred glavni oder pa še celo ne. Potrebno bi bilo, da bi bile nastopile vse tekmovalne vrste. Pri izmenskem teku članov ljubljanske in beograjske župe na $800 \times 400 \times 200 \times 100$ m je zmagala vrsta župe Ljubljana v času 3.58 pred vrsto iz Beograda, ki je dosegla čas 3.51. Škoda, da se zaradi svoje tekme v prostih panogah ni mogla udeležiti tega teka tudi župa Zagreb. Tek je prinesel med občinstvo živo zanimanje in pokazal, da je tek v tej obliki zelo privlačen za telovadce in gledalce. Prihodnja točka so bile skupne proste vaje naraščajnikov in naraščajnic za zlet v Pragi. Strumno je prikorakalo na telovadišče 351 naraščajnikov v novih krojih in 292 naraščajnic, med njimi le majhen oddelek z novimi kroji. Lepe in težke vaje so izvajali tako dobro, da so bili deležni viharnega odobravanja že med izvajanjem, po odhodu pa priznanju kar ni hotelo biti konca. Pri izmenskem teku društvenih vrst članov na 4×100 m je nastopilo pet vrst, ki so dosegle tele uspehe: 1. Sokol I-Tabor 47 sekund, 2. Ljubljanski Sokol 49 sekund, 3. Ljubljana III in Dolenji Logatec 50 sekund, 4. Sokol I-Tabor (2. vrsta) in 5. Rakek. Z velikim pričakovanjem je občinstvo sprejelo tekmovalno vrsto članic Zveze SKJ, ki je nastopila na dvovišinski bradlji, in vzorno vrsto članov, sestavljeno iz najboljših telovadcev Ljubljanskega Sokola in Sokola I, ki je nastopila na drogu. Tisočglava množica je v popolni tišini sledila vsakemu gibu posameznega telovadca, ki so res vzorno delali najtežje sestave. Po tej točki je nastal krajši odmor, ki je pa bil čisto odveč. Telovadci bi bili lahko takoj stopili v svoj oddelek ali bi pa s prostimi vajami ne nastopili. Občinstvo je burno pozdravilo članstvo, ki je v osmerostopih (294 članov in 217 članic) strumno prikorakalo na telovadišče in pokazalo skupne proste vaje članov in članic za zlet v Pragi, ki jih je sestavil br. Kovač. Vaje so bile izvedene skladno in živahno. Če bi posamezniki, posebno članice, ne uhajali iz kritja, bi lahko rekli, da so jih vzorno izvajali. Občinstvo je burno pozdravilo oddelka, ki sta ostala na telovadišču, da je župno načelnštvo razglasilo uspeh tekme, namestnik župnega staroste br. inž. Bevc je pa nagovoril zbrano sokolstvo in občinstvo z jedrnatim govorom. S pesmijo sokolskih legij je oddelek odkorakal s telovadišča. Na telovadišču so pripravili ovire in nastopil je jedrni odsek. Točka je bila predolga in nezanimiva in jo je župni načelnik prekinil, nakar so sneli državno zastavo in je pri tem zaigrala godba državno himno. Takoj nato se je ulil dež, ki se je že ves dan pripravljaj. V nekaj minutah je bilo telovadišče prazno. Morala je odpasti sokolska zabava, kar je bila za župno blagajno velika gmotna škoda.

Telovadni oddelki so nastopili v precej manjšem številu, kakor je bilo soditi po prijavah. Vzrokov je več, glavni vzrok je pa gmotna izčrpanost društev in posameznikov, ki v dveh mesecih niso zmogli treh tako velikih prireditev. Društva so tudi tekmovala v udeležbi pri prostih vajah. Uspeh te tekme, ki se je izvršila s posebnimi listki, bo objavljen v prihodnji številki. Navzlic manjšim nedostatom je XVII. župni zlet v celoti odlično uspel. Ostal bo vsem telovadcem pa tudi množičnemu občinstvu v najlepšem spominu kot izpodbuda in izkušnja naše delavnosti in zmogljivosti v času največjih zahtev.

Uspehi tekem na župnem zletu

dne 11. junija

Člani.

Srednji oddelek:

Mesto	Društvo	Točke	%
1.	Ljubljanski Sokol	3553	78.9
2.	Ljubljana II	3219	71.5
3.	Ljubljana-Siška	2993	66.5

Nižji oddelek:

1.	Sokol I-Tabor	3357	74.6
2.	Ljubljanski Sokol	3038	67.5
3.	Unec-Rakek	2805	62.—
4.	Žiri	2544	56.5

Posamezniki.

Srednji oddelek:

Mesto	Tekmovalce	Društvo	Točke	%
1.	Erbežnik Dan.	Lj. Sokol	613	87.—
2.	Štadler Franc	Lj.-Šiška	598	85.4
3.	Kaiser Her.	Lj. Sokol	597	85.3
4.	Burja Davo	Lj.-Šiška	592	84.6
5.	Procházka J.	Lj. II	570	81.4
6.	Šega Leopold	Lj. Sokol	548	78.3
7.	Hočevar Ciril	Lj. II	542	77.4
8.	Volčič Ludovik	Lj. Sokol	539	77.—
9.	Počkar Jože	Lj. II	538	76.8
10.	Sadar Zvonko	Lj. Sokol	500	71.4
11.	Ham Franc	Lj. II	494	70.5
12.	Madon Albert	Lj. Sokol	475	67.8
13.	Berdajs Bog.	Lj.-Šiška	464	66.3
14.	Waland Rob.	Lj. Sokol	443	63.3
15.	Humer Jernej	Lj. II	434	62.—
16.	Kroupa Pavel	Lj.-Šiška	389	53.6
17.	Žigon Zdravko	Lj.-Šiška	384	54.9
18.	Brežnik Vinko	Lj. II	379	54.1
19.	Cesar Franc	Lj. II	376	53.7
20.	Lepša Jože	Lj. Šiška	287	41.—

Nižji oddelek:

1.	Kosec Miloš	Sokol I	618	88.—
2.	Jaklič France	Unec-Rakek	563	80.4
3.	Polak Bojan	Sokol I	548	78.3
4.	Herga Alojz	Sokol I	524	74.9
5.	Kopač Vinko	Žiri	522	74.5
6.	Perčinlić A.	Lj. Sokol	521	74.4
7.	Šaunik Tomaž	Lj. Sokol	519	74.1
8.	Sedej Janez	Žiri	518	74.—
9.	Koman Srečko	Sokol I	493	70.4
10.	Škulj Karel	Unec-Rakek	477	68.1
11.	Marinček Mil.	Lj. Sokol	475	67.8
12.	Premelč Bog.	Sokol I	472	67.4
13.	Škulj Jože	Unec-Rakek	460	65.7
14.	Javornik Bog.	Lj. Sokol	441	63.—
15.	Kosmač Mirko	Žiri	431	61.6
16.	Krže Bojan	Sokol I	425	60.1
17.	Štrehar Franc	Lj. Sokol	408	58.5
18.	Kraigher Ciril	Lj. Sokol	392	56.—
19.	Wedam Adolf	Sokol I	385	55.—
20.	Kovač Tone	Unec-Rakek	372	53.1

Mesto	Tekmovalce	Društvo	Točke	%
21.	Horčička M.	Lj. Sokol	331	50.1
22.	Bavec Tone	Unec-Rakek	343	49.—
23.	Finžgar Vilko	Lj. Sokol	343	49.—
24.	Bajc Stanko	Žiri	325	46.—
25.	Arko Metod	Unec-Rakek	309	44.1
26.	Govekar V.	Žiri	287	41.—
27.	Fortuna Jak.	Žiri	176	25.1

Moški naraščaj.

Višji oddelek:

1.	Ljubljanski Sokol	3566	79.24
2.	Sokol I-Tabor	3369	74.86

Srednji oddelek:

1.	Ljubljana II	3448	76.62
2.	Ljubljana-Siška	3370	74.90

Nižji oddelek:

1.	Lj. Sokol — 1. vrsta	3429	76.20
2.	Sokol I-Tabor	3308	73.51
3.	Dolenji Logatec	2948	65.51
4.	Lj. Sokol — 2. vrsta	2824	62.75
5.	Ljubljana III	2708	60.18
6.	Kočevje	2615	58.10
7.	Ljubljana II	2584	57.40
8.	Planina	1800	40.—

Posamezniki.

Višji oddelek:

1.	Pešl Rado	Lj. Sokol	613	87.6
2.	Kremesec M.	Lj. Sokol	611	87.3
3.	Hladnik Mil.	Lj. Sokol	607	86.7
4.	Zargi Mirko	Sokol I	583	83.3
5.	Marinc Marij.	Sokol I	533	76.1
6.	Makarović D.	Sokol I	511	73.—
7.	Legat Primož	Sokol I	508	72.5
8.	Gjuran Bogo	Sokol I	497	71.—
9.	Ahčin Branko	Lj. Sokol	487	69.6
10.	Legiša Dušan	Lj. Sokol	484	69.1
11.	Košak Martin	Lj. Sokol	478	68.3
12.	Kovačič Bož.	Lj. Sokol	458	65.4
13.	Wedam Albin	Sokol I	455	65.—
14.	Košir Bojan	Sokol I	449	64.1
15.	Kos Bojan	Lj. Sokol	437	62.4
16.	Wedam Jože	Sokol I	428	61.1

Srednji oddelek:

1.	Vardjan Vlasto	Lj. II	559	80.—
2.	Jeraj Edo	Lj.-Šiška	546	78.—
3.	Indof Marijan	Lj. II	539	77.—
4.	Počkar Gregor	Lj. II	536	76.6
5.	Terčelj Bogd.	Lj.-Šiška	535	76.4
6.	Jelušič Dušan	Lj. II	529	75.6
7.	Jager Vinko	Lj. II	528	75.4

Mesto	Tekmovalec	Društvo	Točke	%
8.	Mišič Ivan	Lj.-Šiška	523	74.7
9.	Drole Milojko	Lj.-Šiška	509	72.7
10.	Sila Dušan	Lj. Šiška	508	72.6
11.	Magister Rado	Lj. II	479	67.—
12.	Megušar Mar.	Lj. II	473	66.—
13.	Grabnar Ljubo	Lj.-Šiška	470	65.7
14.	Gebert Stefan	Lj. II	460	64.3
15.	Sivec Dušan	Lj.-Šiška	433	60.4
16.	Perko Matko	Lj.-Šiška	310	44.3

Nižji oddelek:

1.	Urbanec Anton	Lj. Sokol	596	85.1
2.	Polak Milan	Sokol I	576	82.3
3.	Čuk Matko	D. Logatec	544	77.7
4.	Kališnik Janez	Kočevje	535	76.4
5.	Marušič Miro	D. Logatec	531	75.9
6.	Rabič Adolf	Lj. Sokol	529	75.5
7.	Jerina Franc	Sokol I	516	73.7
8.	Korošec Zvon.	Lj. Sokol	515	73.6
9.	Potnik Srečko	Sokol I	514	73.4
10.	Kuhar Rado	Lj. Sokol	510	72.9
11.	Zalar Stojan	Lj. Sokol	505	72.1
12.	Jereb Igor	Sokol I	498	71.1
13.	Herzog Janez	Lj. Sokol	492	70.3
14.	Bernot Jože	Lj. Sokol	473	67.6
15.	Rankel Karel	Kočevje	472	67.4
16.	Klopčič Dušan	Sokol I	470	67.1
17.	Pičulin Dušan	Lj. III	467	66.7
18.	Černe Alojzij	Sokol I	459	65.6
19.	Bratovž Marij.	Sokol I	456	65.1
20.	Kostnapfel J.	Lj. Sokol	453	64.7
21.	Gostiša Jože	D. Logatec	451	64.4
22.	Pfeifer Ciril	Lj. Sokol	441	63.—
23.	Kutin Julij	Sokol I	441	63.—
24.	Dežman Mirko	Lj. Sokol	440	62.8
25.	Glavič Vlad.	Lj. Sokol	440	62.8
26.	Krapež Stanko	Lj. III	437	62.4
27.	Tavžez Zarko	Lj. II	435	62.1
28.	Breljih Boris	Lj. III	431	61.6
29.	Jager Tone	Lj. II	425	60.7
30.	Brezovšek B.	D. Logatec	414	59.1
31.	Poženeš Franc	Planina	404	57.7
32.	Kreč Vladimir	Lj. Sokol	403	57.6
33.	Reisner Jože	Lj. Sokol	403	57.6
34.	Garibaldi Fr.	Lj. Sokol	402	57.4
35.	Plečnik Justin	D. Logatec	390	55.7
36.	Novak Rajko	Lj. III	388	55.4
37.	Kisovec Marij.	Lj. III	387	55.3
38.	Gebert Stane	Lj. II	383	54.7
39.	Rus Vojan	Lj. III	382	54.6
40.	Hočevlar Lojze	Lj. II	377	53.9
41.	Marčan Jože	Lj. Sokol	377	53.9
42.	Marincelj Jože	Kočevje	375	53.6
43.	Lunder Franc	Kočevje	367	52.4
44.	Vrhunec M.	Lj. Sokol	363	51.9
45.	Crnkovič Rud.	Kočevje	361	51.6
46.	Stanovnik Ivan	Lj. II	360	51.4
47.	Koršič Milan	Kočevje	357	51.—
48.	Murovič Franc	Kočevje	348	49.7
49.	Lukančič St.	D. Logatec	345	49.3
50.	Moser Janko	Lj. II	339	48.4
51.	Čamernik A.	Lj. III	315	45.—

Mesto	Tekmovalec	Društvo	Točke	%
52.	Klemen Franc	Planina	300	42.8
53.	Vreček Aleks.	Lj. II	288	41.1
54.	Šavs Jože	Lj. II	285	40.7
55.	Poljšak Jože	Planina	265	37.9
56.	Skvarča Karel	Planina	244	34.9
57.	Nagode Stane	Planina	235	33.6
58.	Belčič Matevž	Planina	201	28.7

Članice.

Višji oddelek:

Mesto	Društvo	Točke	%
1.	Ljubljanski Sokol	362:3	86.2

Srednji oddelek:

1.	Ljubljana II.	264 1	62.88
----	---------------	-------	-------

Nižji oddelek:

1.	Dolenji Logatec	317:3	75.5
2.	Ljubljanski Sokol	301:8	71.85
3.	Sokol I Tabor	282:7	67.8
4.	Ljubljana III	236:7	56.36

Posameznice.

Višji oddelek:

Mesto	Tekmovalka	Točke	%
1.	Pustiček Marta, Ljub. Sokol	94:9	94.9
2.	Rupnik Lidija, " "	92:0	92.0
3.	Pribošek Ančka, " "	84:5	84.5
4.	Cizej Danica, Št. Vid	72:5	72.5
5.	Paumgarten Ada, Ljub. Sokol	71:8	71.8

Srednji oddelek:

1.	Urbanec Irena, Sokol I	71:5	71.5
2.	Hočevlar Draga, Ljubljana II	65:3	65.3
3.	Jerman Majda, " "	63:7	63.7
4.	Novak Nada, " "	63:2	63.2
5.	Ham Minka, " "	54:4	54.4
6.	Opeka Tončka, " "	53:3	53.3
7.	Gril Mara, " "	40:2	40.2

Nižji oddelek:

1.	Vrezec Vida	Dol. Log.	93	93
2.	Ponikvar Fanča	Lj. Sok.	85:8	85.8
3.	Verbič Pavla	Dol. Log.	81:3	81.3
4.	Sket Ada	Sok. I	77:3	77.3
5.	Poličar Mira	Lj. Sok.	71:5	71.5
6.	Janša Bara	Sok. I	68:8	68.8
7.	Li en Zora	Lj. Sok.	64:5	64.5
8.	Marc Angela	Dol. Log.	63:9	63.9
9.	Čemažar Joža	Lj. Sok.	63:9	63.9
10.	Prosenec Boža	Sok. I	63:8	63.8
11.	Accetto Tatjana	Sok. III	63:7	63.7
12.	Strauss Valerija	Dol. Log.	60:9	60.9
13.	Pehaček Ela	Dol. Log.	60:5	60.5
14.	Čuček Boga	Sok. I	57:3	57.3
15.	Papež Nada	Sok. III	55:3	55.3
16.	Radošević Slav.	Sok. III	55:2	55.2
17.	Belič Milena	Sok. III	55:—	55.—
18.	Vodopivec Vilma	Sok. III	53:8	53.8
19.	Rakoš Zora	Lj. Sok.	53:5	53.5
20.	Podpac Julka	Sok. I	50:2	50.2

Narajačajnice.

Visji oddelek:

Mesto	Društvo	Točke	%
1	Sokol I Tabor	353.9	84.26
2	Ljubljanski Sokol	317.9	75.69
3	Ljubljana II	269.2	64.—
4	Litija	207.8	49.48

Nižji oddelek:

1.	Ljubljanski Sokol	343.1	81.69
2.	Sokol I-Tabor	340.7	81.11
3.	St. Vid	316.7	75.33
4.	Moste	299.8	71.38
5.	Ljubljana III	293.5	70.—
6.	Ljubljana II	276.6	65.85
7.	Dol. Logatec	272.7	64.93
8.	Lavrica	268.5	63.93

Posameznice.

Višji oddelek:

Mesto	Tekmovalka	Točke	%
1.	Plesnik Mila, Sok. I	92.9	92.9
2.	Sever Alma, Sok. I	83.8	83.8
3.	Ivančič Ivica, Sok. I	82.8	82.8
4.	Čamernik Nada, Lj. Sok.	80.9	80.9
5.	Zaletel Tatjana, Lj. Sok.	78.3	78.3
6.	Roblek Tatjana, Sok. I	75.4	75.4
7.	Podgornik Zdenka, Lj. Sok.	73.6	73.6
8.	Ferlinc Aleka, Lj. Sok.	71.1	71.1
9.	Dejak Martina, Lj. II	65.8	65.8
10.	Porenta Dragica, Lj. II	65.3	65.3
11.	Pirih Sonja, Lj. II	62.4	62.4
12.	Bedenikovič Zdenka, Litija	60.5	60.5
13.	Geržinič Zdenka, Lj. II	59.5	59.5
14.	Korjak Mimica, Litija	50.7	50.7
15.	Pogačnik Cirila, Lj. II	45.8	45.8
16.	Vidovič Draga, Litija	43.7	43.7
17.	Kovič Zofka, Litija	43.1	43.1
18.	Juvan Anica, Litija	34.5	34.5
19.	Wellgyni Vanda, Litija	29.5	29.5

Nižji oddelek:

1.	Bratuž Iva, Ljubljanski Sokol	87.0	87
2.	Bratuž Vlada, „ „	84.6	84.6

Mesto	Tekmovalka	Točke	%
3.	Šest Esta, Sokol I	84.3	84.3
4.	Kneisel Anda, Sokol I	82.6	82.6
5.	Doljak Rada, Moste	81.4	81.4
6.	Lenard Milena, Št. Vid	80.9	80.9
7.	Podgornik Nevenka, Lj. Sok.	79.8	79.8
8.	Novak Marija, Št. Vid	79.5	79.5
9.	Bučar Zlata, Sokol I	79.4	79.4
10.	Dular Desa, Sokol I	78.8	78.8
11.	Perme Vida, Moste	78.7	78.7
12.	Podgoršek Roža, Št. Vid	78.0	78.—
13.	Zajec Majda, Ljub. Sokol	77.8	77.8
14.	Merljak Boža, Ljubljana III	74.2	74.2
15.	Kocjan Ivica, Moste	73.5	73.5
16.	Šlanovic Saša, Ljubljana II	70.7	70.7
17.	Žorž Libuša, Ljubljana III	70.6	70.6
18.	Šuligoj Vika, Št. Vid	70.2	70.2
19.	Kožuh Jelka, Lavrica	69.5	69.5
20.	Habič Marija, „	69.0	69.—
21.	Klofutar Vida, Ljubljana III	68.9	68.9
22.	Kompare Danica, Ljub. II	68.4	68.4
23.	Stojkovič Vida, Št. Vid	68.0	68.—
24.	Marušič Julija, Dol. Logatec	67.8	67.8
25.	Rožič Joža, Ljubljana II	67.6	67.6
26.	Mrak Danica, Dol. Logatec	67.5	67.5
27.	Mikluš Elza, „	65.9	65.9
28.	Urban Slava, „	65.5	65.5
29.	Remškar Anuška, Ljub. III	65.5	65.5
30.	Rupnik Mara, Lavrica	64.9	64.9
31.	Brančič Milka, Št. Vid	63.8	63.8
32.	Remžgar Danica, Moste	63.6	63.6
33.	Magušar Joža, Ljubljana II	63.6	63.6
34.	Rybička Zora, Ljubljana III	62.9	62.9
35.	Brelj Cvetka, Ljubljana III	62.9	62.9
36.	Poljec Mira, Ljubljana II	61.3	61.3
37.	Podkovšek Angela, Dol. Log.	60.8	60.8
38.	Čemažar Mina, Ljubljana III	56.6	56.6
39.	Gorenc Lada, „	56.4	56.4
40.	Mozetič Milena, Lavrica	56.3	56.3
41.	Ajdič Draga, „	56.2	56.2
42.	Ajdič Milena, „	56.0	56.—
43.	Nartnik Metka, Dol. Logatec	47.1	47.1

R A Z N O

V zadnji številki «Sokolskega vestnika» citamo pod naslovom «Sokolski kinematografi in nemški filmi» med drugim tole: «Ne dajte, da bi se s češkim denarjem, ki ga plačujejo za nemške filme sokolski kinematografi, podpiral nakup nemškega orožja! Imamo zadosti angleških, francoskih in drugih filmov, da lahko nemške filme sploh popolnoma opustimo. Samodobre volje je treba. Spametujmo se zdaj,

ko imamo pred očmi še vso nevarnost zadnjih majskih dni!» Tem besedam bi samo še prideli, da je zadnja leta večina nemških filmov vsiljivo tendenčna, protislovenska in umetniško na veliko nižji stopnji kakor so na primer, češki, francoski ali angleški filmi. Torej tudi za naše sokolske kinematografe vzrokov dovolj, da bi se ravnali po teh besedah.

Kako zatirajo Čehoslovaki Nemce v svoji državi, se vidi najlepše v šolah. Češki učitelj ima v razredu poprečno po 39 otrok, nemški na Češkoslovaškem po 36,5, pruski učitelj po 42,5, bavarski pa celo po 46,2. Otroci čeških Nemcev so torej boljše preskrbljeni z učitelji kakor češkoslovaški otroci in še veliko boljše kakor nemški otroci v Nemčiji sami.

Francoska radijska postaja v Strasbourgju je uvrstila v svoj spored vsak teden po eno predavanje o X. vsesokolskem zletu. Predava dekan ondotne filozofične fakultete prof. Mougai, velik prijatelj češkoslovaškega naroda in vnet pobornik sokolske misli.

Iz uredništva

Junjska številka je imela 32 strani in je bila torej dvojna za junij in julij. Zaradi vsesokolskega zleta v Pragi smo pa izdali še julijsko številko, zato pa izide prihodnja številka šele meseca septembra. Današnja številka ima zato označbo štev. 7/8.

II. obrambni zbor župe Ljubljana: Nezgoda župnega sla.

Prizadevaj si, da bodo tvoje besede pri sporu mehke in razlogi tehtni. Glej, da nasprotnika ne razjariš, ampak prepričaš.

Wilkins.